

BİR AİLENİN SON FERDİ DE GİTTİ

Yunus ZEYREK

Akış ailesinin son ferdi Saide Akış Hanımefendi, yaşamakta olduğu Ankara'da 16 Aralık 2018'de vefat etti. Kendisiyle yaptığımız röportaj dergimizin 2015/39. Sayısında "İdil-Ural'dan Uzak Doğu ve Türkiye'ye *Bir Muhaceretin Hikâyesi*" başlığı ile çıkmıştı. Ailesini anlatırken şöyle demişti: "Biz beş kardeştik. Aziz ağabeyim 1915'te İdil-Ural'da doğmuştu. Biz Mançurya-Haylar'da dünyaya geldik: Ali ağabeyim (1918), Feride ablam (1921), ben (1923) ve Naciye (1925). Babam 1969'da, annem 1979'da ve iki ağabeyimle Feride ablamız da Ankara'da vefat ettiler."

Bu röportajın yayımlanmasından sonra Naciye Hanım da vefat edince Saide Hanım yapayalnız kalmıştı. Sık sık bizi arar, hastalığımızdan dolayı teselli etmeye çalışırdı. Her arayışında şu sözleri mutlaka tekrar ederdi: "Yuunuzz Bey, rahatsız etmekten çekindiğim için sık aramıyorum, kusura bakma. Ama

hep aklımdasın, sen bizim aileden sayılırsın. Amerika'da yaşayan hemşeri bir tanıdığımız da sizin gibiydi, ama atlattı. İnşallah siz de iyileşeceksiniz."

Hatırimda kaldığına göre en son 5 Kasım'da aramıştı. Meğer düşmüş, kemiği kırılmış ve hastanede yatmış! 2017 yılı başından beri evle hastane arasında geçen günlerimde bunlardan hiç haberim olmamıştı.

Akış ailesi hayatta tanıdığım en değerli insanlardandı. Hepsisi, örnek ahlâka sahip, millî köklerine bağlı, dünyada olup bitenlerden haberdar, yardım sever bir aileydi. Bu satırları yazarken içim acıyor. Hepsisi gözümüzün önünde birer birer çekilip gittiler.

Kardeşlerden üç kız hiç evlenmemiş ve ağabeyleri olan Ali Akış'ın da çocuğu olmamıştı. Hayatta kalan Saide Hanım da gitti. 17 Aralık günü Cebeci Asri Mezarlığındaki aile kabristanında toprağa verdik. Allah gani gani rahmet eylesin.

95 YAŞINDAKİ NİNENİN KÖY AŞKI

Posof'un Yaylaaltı (Satlel) köyünden 1994 yılında ayrılan ve hasretine fazla dayanamadığı köyüne dönmeye karar veren 95 yaşındaki Şahsenem ninenin isteği oğulları tarafından yerine getirildi.

Şahsenem Kurtuluş'un beş oğlu var. Üçü yurt dışında, ikisi de Bursa'da çalışıyor. Şahsenem ninenin eşi Merdişah dede vefat edince Bursa'da çalışan oğulları da annesini alarak 1994 yılında Bursa'ya götürdüler. Bursa'da 25 yıl kalan Şahsenem nine, 95 yaşında olmasına rağmen köyünü asla unutmadı ve oğullarına köye dönmeleri için istekte bulununca oğulları da annelerinin sözünü tutarak tekrar köye dönüp yeniden ev yaptılar ve annesini köye getirdiler. Şahsenem nine evinin önünde oturup etrafı seyredince daha da mutlu olduğu bakışlarından anlaşılıyor.

Posof ilçe merkezine 24 km. mesafede olan Yaylaaltı köyü, önceleri 90 hane iken şimdi sadece üç hane bulunmaktadır. Yaz aylarında gelmek için tekrar dönüş yapanlarla hane sayısı sekize çıktı.

POSOF YAYLALARI YABANCI TASALLUTUNDAN KURTULDU

Posof yaylaları hürriyetine kavuştu. Dışarıya devamlı göç veren Posof'ta hayvancılık da azaldı. Bu sebeple otlaklar ve yaylalar adeta boş kaldı. Bazı köylerin muhtarları bu yaylaları kendi istekleri doğrultusunda başka illerden gelen hayvan sahiplerine para karşılığında kiraya veriyorlardı.

Bilim adamlarının tespitlerine göre Posof yaylaları, tamamen endemik bitkilerle bezenmiş, eşsiz tabiat harikası yerlerdir. Dışarıdan gelen hayvan sürülerinin bu tabii yapıyı bozacağı endişesi uyardı. Üstelik Posof'taki hayvanlara da hastalı taşıma tehlikesi belirdi.

Bu gidişe son vermek için harekete geçen Posof köylüleri, durumu mahallî yöneticilere bildirdiler. Ardahan Valiliği başka illerden hayvan getirilmesini yasakladı. Ancak bazı siyasi baskılar işi zorlaştırınca Posof'taki muhtarlar bir araya gelerek seslerini duyurmak hazırladıkları basın bildirisini Hükümet Konağı önünde okudular. Muhtarlar, Vali Mustafa Masatlı'nın yasaklama kararından duydukları memnuniyeti dile getirdiler. Böylece Posof'un tabii güzelliklerinden biri olan yaylalarımız, şu veya bu kılıf altında başkalarına peşkeş çekilmekten kurtulmuş oldu.

Halil İbrahim Ataman / POSOF